

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

4. søndag i fastetiden - 18. mars 2012

Prekentekest: Joh 3,11-16

Lesetekst I: 4 Mos 21, 4-9

Lesetekst II: 2 Kor 5, 18-21

Stort budskap i den lille bibel

Dette er den siste ordinære søndagen i fastetiden. Neste søndag er det Maria Budskapsdag, og så kommer Palmesøndag. Noen av oss har i tanken fulgt Jesus på vei til Jerusalem, fra Cesarea Filippi øverst i nord, til han snart er framme til de avgjørende dagene, Jesu siste påske. Den som har vært i Israel, får god hjelp av inntrykkene fra naturen langs den reisen Jesus foretok. Det anbefales.

På vei inn i påskens tema

Men så får vi til denne søndagen en tekst som er hentet fra begynnelsen av Johannesevangeliet. Begynnelsen? Det kan være forvirrende. Men Johannes er ikke i tilsvarende grad som synoptikerne opptatt av å plassere hendelsene i rett tidsrekkefølge. Han er mer opptatt av temaer. Slik de som har satt opp tekstrekkene i kirka vår, er mer opptatt av å følge kirkeårets tematikk enn Bibelen på langs. Og det er helt greit. Nå er vi så nær påsken at et påskenært tema er på sin plass.

Teksten og tiden gir meg følelsen av å bli presentert for en ingress. Før en avisartikkel for alvor begynner å brette ut saken, skrives det en ingress som angir hovedpunktene. Nå er vi like før påske der hver dag skal presentere oss for dramatiske hendelser. I forkant får vi nå kortversjonen og den egentlige meningen med det Jesus kom for og gikk gjennom.

"Den lille bibel"

Dette ene verset har fått en unik plass. Folk flest kan sitt Fadervår og "den lille bibel", nesten på rams. I en tid som vår, da en kan få inntrykk av at de fleste trospostulat er oppe til fornyet debatt, har jeg ikke hørt en eneste som har snakket om at vi bør skifte navn på dette verset. Da våger jeg å tenke så frimodig at det brede lag av kristne fortsatt anser dette verset som en flott oppsummering av den kristne tro. Bra!

Jesus på korset er likevel tolket i ulike retninger. Som en seier over ondskapen og dødskreftene. Som en kjærlighetsakt fra Guds side for å vise hvor glad han er i oss. Som en

reell soningsdød for våre synder. Alle variantene har noe rett. I vår kirke har vi imidlertid lagt hovedvekten på den siste. Det støttes også av leseteksten i 2 Kor 5,18-21.

En rar tidsbruk

*For så høyt **har** Gud elsket verden at han **ga** sin Sønn.* Det brukes fortid. Men det har jo enda ikke hendt, kan vi tenke. Påskedramaet ligger foran.

Gud på sin side har tenkt lenge på dette, Ef1,4: *I Kristus utvalgte han oss for verdens grunnvoll ble lagt.* Men han har ikke bare tenkt. Det ble lagt en plan. Den omfattet at Jesus skulle komme til jorden som Guds Sønn. Og når Gud hadde bestemt seg for dette, da kunne det beskrives som om det allerede var skjedd. Så pålitelig er Gud i det han bestemmer seg for.

Av det kan vi få noen oppbyggelige tanker. Når Gud så tidlig bestemte seg for å frelse, og gjennomførte det til punkt og prikke, da er det vel også en gjennomtenkt plan i at jeg fikk komme til Jesus og bli frelst. Gud har hatt meg i tankene hele tiden. Og da er det vel en plan for livet mitt framover også, til jeg er helt fremme der han er.

Et forvarsel

Men veien fram til det endelige resultat av planen, var lang. Den gikk om det jødiske folket, og hendelser der. Blant annet hendelsen med slangene i ørkenen, som GT-leseteksten forteller om, og Jesus henviser til. Slike hendelser, enten de var enkelthendelser som her, eller de ble repetert, som for eksempel slaktingen av påskelammet, har til felles at de varsler noe som skal skje en gang/en gang til/en siste gang.

Serafslangene i seg selv setter i gang tanker. Jeg husker plutselig at det var en slange som fristet Adam og Eva til fall i Paradiset. Så kan en undres på hvorfor nettopp en avstøpning av en slange blir hengt på treet, som en slags frelsesformidler. Jeg har sett noen fantasifulle utlegginger av det, fra kristent hold. Kortversjonen er denne: Serafslangene er symbol på menneskene, fulle av gift. En av deres egne, en slange som lignet, men som likevel var av et edlere slag og uten gift, ble den som formidlet redningen for dem. På samme måte som Jesus var en av oss, dog av et edlere slag og uten syndens gift, blir den vi skal få se opp til og bli frelst.

For meg er det nok å si at jødene fikk en erfaring av at de ble friske ved å se på det/han som hang på treet. I det låg det et budskap som skulle komme til nytte mye senere, da Jesus hang på sitt tre.

Et "hemmelig" ord?

"Og slik Moses løftet opp slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp ..." En tekstutlegger mener å vite at ordet "løftet opp" ut fra grunnteksten har betydningen "løftet opp på et kors". I så fall er det et klart signal fra Jesus om hva som venter ham. Og nok et eksempel på at det er mulig å finne mange hemmeligheter og antydninger om en lærer seg grunnspråkene.

Et troens ord

” .... for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.” Er det vanskelig å bli frelst? Nei, egentlig ikke. Alt er jo gjort ferdig. Jesus hang på korset for vår skyld, sonet synden og åpnet veien til Gud. Han kommer til oss og viser oss det som skjedde. Vi kjenner, dette vil jeg tro er sant, ja, jeg tror det allerede. En enkel bønn, et hjertesukk gjør den tilkoblingen som må til. Og lønnen er rik, for vår lille ”innsats”. Intet mindre enn *”ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.”*

Også det etter gammel og velprøvd oppskrift. *“For hva sier Skriften? Abraham trodde Gud, og derfor regnet Gud ham som rettferdig.”, Rom 4.3.*

Et troverdig ord

Har alt dette en mening? Hvem kan gjøre dette budskapet troverdig? Det kan Jesus selv. *”Hvis dere ikke tror når jeg taler til dere om det jordiske, hvordan kan dere da tro når jeg taler om det himmelske? Ingen annen er steget opp til himmelen enn han som er steget ned fra himmelen: Menneskesønnen, som er i himmelen.*

Han har en unik fortid i himmelen, og har sett alle ting derfra. Derfor kan vi regne med at alle hans steg inn i påskens drama er vel gjennomtenkte, alle ordene har mening. Vi skal få følge ham tett fra dag til dag, og til slutt se at alt blir fullført.

Ingressen er gitt. I tiden framover blir det å lese hele beretningen.

Oddbjørn Stjern

Sokneprest i Gauldal prosti i Nidaros bispedømme.

Mangeårig engasjement, og tidligere også ansettelse i Israelsmisjonen.

oddstj@loqal.no